

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่แท้จริง (Real Sector) ที่ใช้วัตถุดิบจากภาคเกษตรเป็นหลัก ประกอบกับประเทศไทยเป็นประเทศที่มีฐานการเกษตรขนาดใหญ่และหลากหลาย จึงสามารถผลิตสินค้าอาหารแปรรูปภายในประเทศได้ในปริมาณที่สูง โดยพัฒนาจากการผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้า (Import Substitution) เป็นการผลิตเพื่อการส่งออก (Export Promotion) ทำให้อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็นแหล่งสร้างเงินตราต่างประเทศที่สำคัญยิ่งของประเทศไทย มีมูลค่าการส่งออกถึง 396,203 ล้านบาทในปี 1998 คิดเป็นร้อยละ 17.90 ของการส่งออกรวม ดังนั้นรายได้จากการส่งออกอาหารแปรรูปจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อดุลการค้าและการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทย นอกจากนี้อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปยังมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและการจ้างงานสูง มีการว่าจ้างแรงงานถึง 613,101 คน ในปี 1998 คิดเป็นร้อยละ 13.6 ของการจ้างงานในหมวดอุตสาหกรรม

ในขณะที่เดียวกันการค้าอาหารแปรรูปในตลาดโลกก็ประสบกับภาวะการกีดกันทางการค้ามาเป็นระยะเวลายาวนานทั้งมาตรการการทางด้านภาษีศุลกากร (Tariff Barriers) และมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีศุลกากร (Non Tariff Barriers)

เนื่องจากมาตรการการกีดกันทางการค้านั้นก่อให้เกิดการบิดเบือนทางด้านราคาสินค้าและราคาปัจจัยการผลิต อันเป็นสาเหตุในการจัดสรรทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ประเทศต่างๆ ในประชาคมโลกจึงได้มีการเจรจาร่วมกัน เพื่อจัดกฎระเบียบทางการค้าระหว่างประเทศของโลกให้ดำเนินการไปอย่างเป็นระเบียบและเป็นธรรมมากขึ้น ในรูปแบบของการเจรจาหลายฝ่าย ซึ่งได้แก่ ข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยภาษีศุลกากรและการค้า (General Agreement on Tariff and Trade: GATT)

ในขณะที่เดียวกันได้มีการเสนอให้มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรี (Free Trade Area: FTA) ขึ้น เช่น การรวมกลุ่มประชาคมยุโรป (European Community: EC) ประกอบด้วยประเทศในภูมิภาค

ยุโรป ซึ่งได้รับความสำเร็จอย่างสูง ทำให้เกิดการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในภูมิภาคอื่น ๆ ตามมา เช่น ภูมิภาคอเมริกาเหนือ (The North America Free Trade Area:NAFTA) ส่วนในแถบเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ ก็ได้มีการรวมเป็นกลุ่มอาเซียน(ASEAN) ซึ่งได้มีการลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรี อาเซียน(AFTA) ซึ่งประเทศไทยก็เป็นสมาชิกในเขตเศรษฐกิจนี้ด้วย แต่กลุ่มอาเซียนเพียงกลุ่มเดียวอาจมีอำนาจต่อรองต่อการรวมกลุ่มเศรษฐกิจอื่น ๆ ได้ไม่มาก ดังนั้นจึงมีการรวมกลุ่มใน ภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกโดยครอบคลุมประเทศต่าง ๆ ถึง 21 ประเทศ เรียกว่า กลุ่มความร่วมมือทาง เศรษฐกิจของประเทศในเอเชีย-แปซิฟิก(Asia-Pacific Economic Cooperation:APEC) ซึ่งเอเปค กำลังเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญเพิ่มขึ้นอย่างมากในโลก เพราะประเทศเหล่านี้มีศักยภาพสูง

แนวความคิดในเรื่องการรวมกลุ่มกันทางเศรษฐกิจ ของกลุ่มประเทศในเขตเอเชีย-แปซิฟิก ได้มีมาตั้งแต่ปี 1965 แต่ก็ถูกคัดค้าน จนกระทั่งในช่วงทศวรรษ 1980 ประเทศในแถบเอเชียและ แปซิฟิกจัดตั้ง Pacific Economic Cooperation Conference:PECC ขึ้นซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่นำไปสู่ความร่วมมือกันทางเศรษฐกิจของประเทศในภูมิภาคนี้หรือ เอเปคนั่นเอง โดยมีหลักการของ ความร่วมมือภายใต้กรอบเอเปคคือ

- 1.เป็นเวทีสำหรับการปรึกษา และแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นทางเศรษฐกิจที่ ประเทศสมาชิกสนใจ
- 2.ดำเนินการยึดหลักฉันทมติ ความเท่าเทียมกันและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศ สมาชิก
- 3.ยึดหลักผลประโยชน์ร่วมกัน โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระบบเศรษฐกิจและสังคม และระดับการพัฒนาของประเทศสมาชิก

แนวทางความร่วมมือของเอเปคคือ มีแผนงานและโครงการความร่วมมือในสาขาต่าง ๆ ที่ จะช่วยสนับสนุน และส่งเสริมให้การค้า การลงทุนขยายตัวมากขึ้น มีการจัดทำข้อมูลการค้าการลงทุน การปรับประสานมาตรฐานสินค้า เพื่ออำนวยความสะดวกในการไหลเวียนของการค้า โดยมี กลไกการดำเนินงานที่สำคัญคือ การประชุมผู้นำด้านเศรษฐกิจเอเปค การประชุมรัฐมนตรีเอเปค การประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส ซึ่งสามารถสรุปผลการประชุมผู้นำด้านเศรษฐกิจของเอเปคที่ผ่าน มาได้ดังนี้

ครั้งที่ 1 มีการเสนอแนะแนวทางการดำเนินการของเอเปค ให้มีการเปิดเสรีทางการค้าใน ระดับภูมิภาคและระดับโลก

ครั้งที่ 2 กำหนดเป้าหมาย การเปิดเสรีการค้าและการลงทุนในภูมิภาคโดยให้ประเทศที่พัฒนาแล้วเปิดเสรีภายในปี 2010 และประเทศกำลังพัฒนาเปิดเสรีภายในปี 2020 มีการประกาศปฏิญญาโบกอร์(BOGOR DECLARATION)

ครั้งที่ 3 มีการรับรองแผนปฏิบัติการโอซากา

ครั้งที่ 4 ได้มีการให้ความเห็นชอบต่อแผนปฏิบัติการมะนิลาของเอเปค และมีการประกาศปฏิญญาว่าด้วย กรอบการเสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาของเอเปค

ครั้งที่ 5 มีการคัดเลือกสาขาสินค้าและบริการ ที่จะดำเนินการเปิดเสรีให้เร็วขึ้น 15 สาขา ได้แก่

1. สิ่งแวดล้อม
2. ปลาและผลิตภัณฑ์
3. ผลิตภัณฑ์ป่าไม้
4. อุปกรณ์และเครื่องมือแพทย์
5. พลังงาน
6. ของเล่น
7. อัญมณีและเครื่องประดับ
8. เคมีภัณฑ์
9. การจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วมในสินค้าไตรมาสแรก
10. เมล็ดพืช น้ำมัน และผลิตภัณฑ์
11. อาหาร
12. เครื่องบินพลเรือน
13. ป้าย
14. ยางธรรมชาติ และยางสังเคราะห์
15. รถยนต์

ครั้งที่ 6 มีการรับรองการเปิดเสรีให้เร็วขึ้น และพิจารณาความคืบหน้าใน 6 สาขาหลัง บนพื้นฐานความสมัครใจ

สำหรับประเทศไทยในฐานะเป็นสมาชิกเอเปคและมีการค้าอาหารแปรรูปกับเอเปคสูงถึงร้อยละ 60 เมื่อมีการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เป็นที่แน่นอนว่าจะส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางการค้าอาหารแปรรูปรุนแรงมากขึ้น ดังนั้นจึงเป็นการน่าสนใจที่จะศึกษาถึงความเป็นมา แนวความคิด นโยบายที่เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหาร

แปรรูป ตลอดจนศึกษาทิศทาง และปริมาณผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยและเศรษฐกิจไทยโดยรวม เพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวเตรียมพร้อมต่อการแข่งขันที่จะทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้นในเวทีโลก

นียมการศึกษา

เนื่องจากลักษณะของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปนั้นมีความหลากหลาย จึงมีเกณฑ์ในการใช้จัดหมวดหมู่ได้หลายแบบ สำหรับการศึกษานี้เกี่ยวข้องกับการเปิดเสรีการค้าเอเปกว่าด้วยการลดภาษีศุลกากรอาหารแปรรูป จึงใช้โครงสร้างการนำเข้าเป็นเกณฑ์ในการจัดหมวดหมู่(ตารางที่ 1.1) จาก ตารางปัจจัยการผลิต-ผลผลิต สามารถจำแนกอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปออกเป็น 13 อุตสาหกรรมย่อยคือ

1. อุตสาหกรรมการผลิตเนื้อกระป๋อง(Canned Meat)
2. อุตสาหกรรมการผลิตผักและผลไม้กระป๋อง(Canned Vegetable and Fruit)
3. อุตสาหกรรมการผลิตอาหารทะเลกระป๋อง(Canned Seafood)
4. อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ธัญพืช(Rice, Noodle, Flour)
5. อุตสาหกรรมการผลิตน้ำตาล(Sugar)
6. อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารอื่น ๆ (Other Foods)
7. อุตสาหกรรมการผลิตผงชูรส(Monosodium Glutamate)
8. อุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์สำเร็จรูป(Animal Feeds)
9. อุตสาหกรรมการผลิตนํ้านมและผลิตภัณฑ์ที่ได้จากนม(Milk and Dairy)
10. อุตสาหกรรมการผลิตนํ้ามันสัตว์ นํ้ามันพืช(Animal and Vegetable Oil)
11. อุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ขนม(Confectionary)
12. อุตสาหกรรมการผลิตกาแฟ ชา(Coffee and Tea)
13. อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องดื่ม(Beverages)

ตารางที่ 1.1 แสดงสัดส่วนโครงสร้างการนำเข้าตามรายอุตสาหกรรม

(หน่วย:ร้อยละ)

รหัส	สาขาการผลิต	Ratio of Food Imported Input*	Ratio of Competing Imports**
1	Paddy,Other Crops	0.00	3.47
2	Tapioca	0.00	0.00
3	Vegs,Fruits	0.00	2.49
4	Sugar Cane	0.00	0.00
5	Coconut,Oil Palm	0.00	0.31
6	Other Agriculture	0.00	35.00
7	Livestocks	0.94	3.89
8	Fishery	0.00	1.35
9	Abotoir	0.00	5.28
10	Canned Meat	0.12	3.48
11	Canned Veg and Fruit	0.02	1.02
12	Canned Seafood	48.78	26.45
13	Rice,Noodle,Flour	0.75	1.08
14	Sugar	0.00	0.46
15	Other Foods	1.24	16.27
16	Monosodium Glutamate	0.16	0.17
17	Animal Feeds	24.90	7.28
18	Milk and Dairy	24.12	43.88
19	Animal and Veg Oil	0.39	25.77
20	Confectionary	10.37	32.46
21	Coffee and Tea	0.00	72.87
22	Beverages	7.35	12.52
23	Paper	0.00	30.53
24	Petrolium	0.00	40.91
25	Plastic and Glass	0.00	33.66
26	Non Ferrous Metals	0.00	63.14
27	Special Industrial Machinery	0.00	75.51
28	Motor Vehicles	0.00	26.68
29	Light Manufacturing	0.08	22.89
30	Heavy Manufacturing	0.00	56.96
31	Infrastructure	0.00	0.70
32	Construction	0.00	0.00
33	Wholesale,Retail	0.00	0.00
34	Hotel,Restuarant	3.77	3.26
35	Banking,Insurance	0.00	2.21
36	Other Services	0.04	3.38

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลตาราง I-O ปี 1995(ปรับปรุงจากปี 1990)

*Ratio of Food Imported Input หมายถึง สัดส่วนระหว่างมูลค่าการนำเข้าปัจจัยการผลิตที่เป็นอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปจากต่างประเทศต่อมูลค่าของปัจจัยการผลิตทั้งหมดที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ

**Ratio of Competing Imports หมายถึง สัดส่วนระหว่างมูลค่าการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศต่อมูลค่าของสินค้าทั้งหมดที่ผลิตในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาถึงความเป็นมา แนวความคิด นโยบายที่เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป
2. เพื่อศึกษาผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ว่ามีขนาดและทิศทางอย่างไรต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย โดยพิจารณาถึงผลการลดค่าเงินบาทมาเกี่ยวข้องด้วย พร้อมทั้งศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจไทยในระดับภูมิภาคโดยรวม

ขอบเขตในการศึกษา

การศึกษานี้จะเป็นการศึกษาถึง ผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป โดยจะพิจารณาเฉพาะผลกระทบที่เกิดจากการลดภาษีศุลกากรของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเท่านั้น มิได้พิจารณาถึงการลดอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านอื่นๆ เช่น เทคนิคการผลิต การขยายตัวของจำนวนประชากร ฯลฯ ร่วมด้วย และพิจารณาประเทศสมาชิกเอเปค 18 ประเทศ ไม่รวมเวียดนาม เปรู และรัสเซีย โดยแบ่งประเทศสมาชิกเอเปคเป็น 6 กลุ่ม ประกอบด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น กลุ่มประเทศอาเซียน ได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน กลุ่มประเทศสมาชิกเอเปคที่พัฒนาแล้ว ได้แก่ แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ และกลุ่มประเทศสมาชิกเอเปคที่กำลังพัฒนา ได้แก่ จีน ฮังกั ง ไต้หวัน เกาหลีใต้ เม็กซิโก ชิลี และปาปัวนิวกินี โดยตั้งข้อสมมติว่า ประเทศสมาชิกเอเปคที่พัฒนาแล้ว จะลดภาษีศุลกากรอาหารให้แล้วเสร็จทั้งหมด ในช่วงปี 1995-2010 แต่ประเทศสมาชิกเอเปคที่กำลังพัฒนา จะลดภาษีศุลกากรอาหารแปรรูปลงร้อยละ 60 ก่อนในช่วง 15 ปีแรกของนโยบาย และจะลดภาษีศุลกากรอาหารแปรรูปที่เหลือคือ ร้อยละ 40 ให้หมดในช่วง 10 ปีหลังของนโยบายคือปี 2010-2020 (ตารางที่ 1.2-1.3) ซึ่งการศึกษานี้จะพิจารณาผลกระทบจากการลดค่าเงินบาทในช่วงปี 1995-2010 มาเกี่ยวข้องด้วย โดยสมมติว่า ค่าเงินบาทลดลงร้อยละ 30 ในช่วงปี 1995-2010

(อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของภูมิภาคแสดงอยู่ในภาคผนวก)

ตารางที่ 1.2 ภาษีศุลกากรที่ลดลงของประเทศคู่ค้าของไทยในเอเปคปี 1995-2010

(หน่วย:ร้อยละ)

รหัส	สาขาการผลิต	อเมริกา	ญี่ปุ่น	อาเซียน	เอเปค พัฒนา	เอเปคกำลัง พัฒนา	เอเปค เฉลี่ย
10	Canned Meat	9.40	25.00	0.00	1.11	0.00	19.52
11	Canned Veg and Fruit	11.60	30.00	7.18	16.82	28.16	17.45
12	Canned Seafood	10.00	9.60	10.26	7.11	33.08	11.07
13	Rice,Noodle,Flour	10.00	30.00	8.82	9.88	32.97	25.28
14	Sugar	1.74	1.27	2.65	0.42	3.60	1.48
15	Other Foods	10.00	30.00	12.44	11.31	12.41	15.99
16	Monosodium Glutamate	7.50	25.00	9.65	0.59	24.00	24.24
17	Animal Feeds	2.70	5.00	14.70	1.28	12.00	7.35
18	Milk and Dairy	10.00	40.00	11.16	3.96	6.60	6.67
19	Animal and Veg Oil	4.70	12.50	9.29	12.80	27.00	14.33
20	Confectionary	11.90	40.00	13.07	12.77	12.95	13.47
21	Coffee and Tea	10.00	35.00	16.44	0.26	54.00	35.08
22	Beverages	17.50	35.00	16.78	43.68	0.00	20.02

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลSalter Model of The World Economy, Industry Commission,
Canberra,Australia

ตารางที่ 1.3 ภาษีศุลกากรที่ลดลงของประเทศคู่ค้าของไทยในเอเปคปี 2010-2020

(หน่วย:ร้อยละ)

รหัส	สาขาการผลิต	อเมริกา	ญี่ปุ่น	อาเซียน	เอเปค พัฒนา	เอเปคกำลัง พัฒนา	เอเปค เฉลี่ย
10	Canned Meat	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
11	Canned Veg and Fruit	0.00	0.00	4.79	0.00	18.77	1.66
12	Canned Seafood	0.00	0.00	6.84	0.00	22.05	1.47
13	Rice,Noodle,Flour	0.00	0.00	5.88	0.00	21.98	12.29
14	Sugar	0.00	0.00	1.77	0.00	2.40	0.51
15	Other Foods	0.00	0.00	8.29	0.00	8.27	2.57
16	Monosodium Glutamate	0.00	0.00	6.43	0.00	16.00	2.53
17	Animal Feeds	0.00	0.00	9.80	0.00	8.00	2.89
18	Milk and Dairy	0.00	0.00	7.44	0.00	4.40	4.33
19	Animal and Veg Oil	0.00	0.00	6.19	0.00	18.00	3.00
20	Confectionary	0.00	0.00	8.71	0.00	8.64	6.44
21	Coffee and Tea	0.00	0.00	10.96	0.00	36.00	12.67
22	Beverages	0.00	0.00	11.19	0.00	0.00	0.22

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลSalter Model of The World Economy, Industry Commission
Canberra,Australia

สำหรับภาคเศรษฐกิจที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้แบ่งเป็น 36 สาขาการผลิต ประกอบไปด้วย ภาคเกษตร 9 สาขาการผลิต ภาคอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป 13 สาขาการผลิต ภาคอุตสาหกรรม อื่นๆนอกเหนืออาหารแปรรูป 8 สาขาการผลิต และภาคบริการ 6 สาขาการผลิต

วิธีการศึกษา

ในการวิเคราะห์ผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป จะเป็นการศึกษาในลักษณะเชิงปริมาณ โดยอาศัยวิธีคำนวณดุลยภาพทั่วไป(Computable General Equilibrium:CGE) ของระบบเศรษฐกิจไทย เพื่อให้มีการเชื่อมโยงผลกระทบภายนอกกับเศรษฐกิจ ภายในประเทศ

ในการศึกษานี้ได้นำแบบจำลองดุลยภาพทั่วไป ที่มีชื่อว่า แบบจำลองแคมเจม (CAMGEM:Chulalongkorn and Monash General Equilibrium Model) มาใช้ในการศึกษา ซึ่งเป็นแบบจำลองที่สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการวิเคราะห์นโยบายเศรษฐกิจไทย โดยทีมงานโครงการหน่วยงานวิชาการ คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือโครงการแคมเจม ซึ่งดัดแปลงมาจากแบบจำลองอรานิ (ORANI) ดั้งเดิม เพื่อให้เป็นแบบจำลองที่ใช้อธิบายระบบเศรษฐกิจไทยโดยเฉพาะ สำหรับฐานข้อมูล(Data Base) โครงสร้างเศรษฐกิจที่ใช้กับแบบจำลอง จัดทำมาจากตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table) ปี 1995 ที่ปรับปรุงมาจากปี 1990 ประกอบด้วย 180 สาขาการผลิตซึ่งมีขนาดใหญ่มาก ในการศึกษาคั้งนี้จึงได้จัดฐานข้อมูลใหม่ให้มีขนาดเล็กลงเหลือเพียง 36 สาขาการผลิต โดยพิจารณาจากสาขาการผลิตที่ใกล้เคียงกัน หรืออยู่ในประเภทเดียวกันจะรวมเข้าไว้ด้วยกันเป็นสาขาการผลิตเดียว (แสดงอยู่ในภาคผนวก) สำหรับรายชื่อของ 36 สาขาการผลิต เป็นดังนี้(ตารางที่ 1.4)

สำหรับตัวแปรที่ใช้ทดลอง หรือเป็นค่าช็อก(Shock) ในแบบจำลองแคมเจมคั้งนี้จะใช้ตัวแปร f_{tar} (Percentage change in Tariff Rate) สำหรับประเทศไทยลดภาษีศุลกากรอาหารแปรรูป ตัวแปร f_{4p} (Vertical (upward) Shift in Export Demand) สำหรับประเทศสมาชิกเอเปคลดอัตราภาษีศุลกากรอาหารแปรรูป และตัวแปร ϕ (Exchange Rate) สำหรับการลดค่าเงินบาท

ตารางที่ 1.4 แสดงรายชื่อ 36 สาขาการผลิตในการศึกษา

รายชื่อสาขาการผลิต		
1. Paddy,Other Crops	13. Rice,Noodle,Flour	25. Plastic and Glass
2. Tapioca	14. Sugar	26. Non Ferrous Metals
3. Vegetables,Fruits	15. Other Foods	27. Special Ind Machinery
4. Sugar Cane	16. Monosodium Glutamate	28. Motor Vehicles
5. Coconut,Oil Palm	17. Animal Feeds	29. Light Manufacturing
6. Other Agriculture	18. Milk and Dairy	30. Heavy Manufacturing
7. Livestocks	19. Animal and Veg Oil	31. Infrastructure
8. Fishery	20. Confectionary	32. Construction
9. Abotoir	21. Coffee and Tea	33. Wholesale,Retail
10. Canned Meat	22. Beverages	34. Hotel,Restaurant
11. Canned Veg and Fruit	23. Paper	35. Banking,Insurance
12. Canned Seafood	24. Petrolium	36. Other Services

เมื่อได้ค่าของการประมวลผลตามแบบจำลองแคมเจมแล้ว ก็จะนำค่าที่ได้มาทำการวิเคราะห์โดยแบ่งการวิเคราะห์เป็น 5 ส่วน คือ จะพิจารณาผลกระทบอันเนื่องมาจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในช่วงปี 1995-2010 ที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยและอุตสาหกรรมอื่นๆที่ติด 10 อันดับแรก ส่วนที่สอง จะพิจารณาผลกระทบต่อเนื่องจากส่วนแรกคือ การเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปในช่วงปี 2010-2020 ส่วนที่สาม จะพิจารณาผลกระทบอันเนื่องมาจากการลดค่าเงินบาทในช่วงปี 1995-2010 ที่เกิดขึ้นต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย ส่วนที่สี่ เป็นการพิจารณาผลกระทบรวมอันเนื่องมาจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่มีต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยในช่วงปี 1995-2020 ภายใต้การลดค่าเงินบาทในช่วงปี 1995-2010 และในส่วนสุดท้ายจะวิเคราะห์ถึงผลกระทบอันเนื่องมาจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่เกิดขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทยโดยรวมในช่วงปี 1995-2020 ภายใต้การลดค่าเงินบาทในช่วงปี 1995-2010

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้จะทำการศึกษาโดยแยกเป็นสองส่วน คือ ในส่วนแรก จะเป็นการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทย และในส่วนที่สองจะเป็นการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีที่มีผลต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทยที่น่าสนใจงานแรกคืองานวิจัยของ จุฑาทิพ โอฟารีโกวิท(1996) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปของไทย โดยวัดความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของอุตสาหกรรมสัปรดกระป๋อง และปลาทูน่ากระป๋อง ในปี 2532 และ 2536 โดยใช้แนวคิดต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (DRC) เปรียบเทียบกับอัตราแลกเปลี่ยนเงิน (SER)

ผลที่ได้พบว่า ทั้งอุตสาหกรรมสัปรดกระป๋องและปลาทูน่ากระป๋องมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต เนื่องจากมีค่า DRC น้อยกว่า SER ($DRC/SER < 1$) โดยที่ในอุตสาหกรรมสัปรดกระป๋องค่า DRC/SER ในปี 2532 มีค่าน้อยกว่า ปี 2536 คือในปี 2532 มีค่าเท่ากับ 0.84 และในปี 2536 เท่ากับ 0.97 ส่วนในอุตสาหกรรมปลาทูน่ากระป๋องค่า DRC/SER มีค่าเท่ากับ 0.72 และ 0.87 ตามลำดับ ซึ่งหมายความว่า ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบของทั้งอุตสาหกรรมสัปรดกระป๋อง และปลาทูน่ากระป๋องมีค่าลดลงในช่วงปี 2532 ถึง 2536

สำหรับการศึกษากการเปลี่ยนแปลงของค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้น ผลปรากฏว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อความไหวตัวของค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ คือ ราคาผลผลิตในตลาดโลก รองลงมาคือ ปัจจัยต้นทุนทางด้านวัตถุดิบ และด้านแรงงาน ตามลำดับ กล่าวคือ หากราคาผลผลิตในตลาดโลกลดลงร้อยละ 2.75 หรือปัจจัยทางด้านราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 จะทำให้ค่า DRC/SER ของทั้งสองอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นจนกระทั่งมีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งเป็นจุดที่อุตสาหกรรมเริ่มจะไม่มี ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต ส่วนผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของค่าแรงต่อค่าความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบนั้นพบว่า ในอุตสาหกรรมสัปรดกระป๋อง หากต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 อุตสาหกรรมจะเริ่มสูญเสียความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ สำหรับอุตสาหกรรมปลาทูน่ากระป๋อง หากค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 จะทำให้อุตสาหกรรมเริ่มไม่มี ความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ

งานวิจัยชิ้นต่อไปที่น่าสนใจคือ งานวิจัยของ สนธยา หวังศิริเดช(1996) ซึ่งได้ทำการศึกษารวบรวมวิเคราะห์โครงสร้างการผลิต และการส่งออกของสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่สำคัญของไทย โดยใช้แบบจำลองปัจจัยการผลิต-ผลผลิต

พบว่าในช่วงตั้งแต่ปี 2518-2533 สาขาการผลิตการเกษตรส่วนใหญ่มีการใช้ปัจจัยการผลิตชั้นกลางรวมสูงขึ้น และสำหรับสาขาการผลิตการเกษตรชั้นปฐมที่ถูกนำไปใช้เป็นปัจจัยการผลิตสำหรับสาขาการผลิตอื่นสูงขึ้น ได้แก่ ข้าวโพด ข้าวฟ่าง ถั่ว มะพร้าว และพืชใยเส้น สำหรับในช่วงปี 2518-2523 นั้น เป็นช่วงที่สาขาการผลิตการเกษตรมีการขยายตัวสูงที่สุด โดยปัจจัยสำคัญเป็นผลจากการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ และการส่งออก แต่ก็มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดในช่วงปี 2523-2528

สำหรับการวิเคราะห์อัตราการขยายตัวของสาขาการผลิตการเกษตรที่สำคัญวัดโดยมูลค่าเพิ่มที่ได้จากการพยากรณ์ สามารถนำมาเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด ปรากฏว่า ข้าวมันสำปะหลัง อ้อย และยางพารา มีแนวโน้มอัตราการขยายตัวสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการเกษตร ยกเว้นเพียงสาขาประมง การวิเคราะห์ยังชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการเกษตรควรเลือกส่งเสริมสาขาการที่มีผลกระทบต่อเนื่องสูง ซึ่งได้แก่ ปศุสัตว์ สัตว์ปีก เนื้อสัตว์ น้ำมันมะพร้าว ข้าวสาร ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง แป้ง ขนมอบแห้ง น้ำตาล และอาหารสัตว์ ทั้งนี้จะเป็นผลดีในการก่อให้เกิดความเชื่อมโยงของผลผลิตต่อสาขาอื่นๆ เป็นที่น่าสังเกตว่าในสาขาการผลิตเหล่านี้ ได้แก่ ข้าวสาร ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง และน้ำตาล ซึ่งได้รับผลกระทบทางบวกจากการเปิดเสรีทางการค้าภายใต้การเจรจาการค้าเขตการค้าเสรีอาเซียน กล่าวคือ มีแนวโน้มการขยายตัวการส่งออกสูงขึ้น ภายหลังจากการเปิดเสรีการเกษตร

สำหรับงานวิจัยที่จะกล่าวต่อไป คือ งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีที่มีผลต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ ที่น่าสนใจได้แก่

งานวิจัยของ นิตยา แก้วนพรัตน์(1988) ศึกษาการวิเคราะห์ผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีที่มีต่ออุตสาหกรรมภายในประเทศ : ศึกษาเฉพาะการใช้มาตรการภาษีศุลกากร ในงานวิจัยนี้ได้เลือกศึกษาเฉพาะอุตสาหกรรมกระดาษพิมพ์-เขียน ผลิตภัณฑ์เซรามิค และพัดลมไฟฟ้า โดยใช้วิธีการประมาณค่าแบบสมการกำลังสองน้อยที่สุด และใช้ทฤษฎีการวัดต้นทุนการคุ้มครอง

ผลการวิจัยพบว่า การลดอัตราภาษีศุลกากรมีผลต่อราคาสินค้า ปริมาณการผลิต และการจ้างงานของอุตสาหกรรมทั้งสามอย่างนั้น คือ เมื่อรัฐบาลลดการคุ้มครองอุตสาหกรรมโดยการปรับอัตราภาษีสินค้าเข้า ทำให้ราคาสินค้านำเข้าลดลง ผู้บริโภคมีโอกาสในการบริโภคสินค้าราคาถูกลงมากขึ้นทำให้ผู้ผลิตในประเทศต้องลดปริมาณการผลิตและการจ้างงานลง ส่วนผลการวัดทางด้านสวัสดิการสรุปได้ว่า ถ้ารัฐบาลยังลดอัตราภาษีนำเข้าลง ผู้บริโภคจะได้รับผลประโยชน์ทางสังคมมากขึ้น เพราะผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นมีมากพอที่จะชดเชยต้นทุนทางสังคม สำหรับการโอนรายรับภาษีของรัฐบาลไปสู่ผู้บริโภค ผลการศึกษาพบว่า การเปลี่ยนแปลงรายรับภาษีจะเป็นไปในทางเดียวกับระดับอัตราภาษีที่ลดลง กล่าวคือ เมื่อรัฐบาลยังลดอัตราภาษีศุลกากรลง จะทำให้รายรับภาษีของรัฐบาลลดลงมากขึ้น

สำหรับงานวิจัยของ ชนิรินทร์ มีโกตี(1998) ได้ทำการศึกษาผลกระทบจากการเปิดเสรีล่วงหน้าตามความสมัครใจของเอเปค (EVSL) ต่ออุตสาหกรรมเด็กเล่นไทย ผลการศึกษาพบว่า มูลค่าการส่งออกของเด็กเล่นของไทยเริ่มมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตาม เอเปคยังคงเป็นตลาดที่สำคัญ โดยที่สหรัฐอเมริกาเป็นตลาดที่สำคัญที่สุด และจีนซึ่งเป็นผู้ผลิตของเด็กเล่นรายใหญ่ที่สุดของโลกเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย คู่แข่งที่สำคัญรายอื่นๆ ได้แก่ สิงคโปร์และฮ่องกง เมื่อเทียบกับจีน ไทยได้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันไป เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น ส่วนประกอบวัตถุดิบที่สำคัญได้แก่ พลาสติก โลหะผสม มอเตอร์ และส่วนประกอบไฟฟ้า ต้องมีการนำเข้าภายใต้ภาวะการเสื่อมค่าเงินบาท ต้นทุนแรงงานของไทยก็สูงกว่าจีน และเมื่อเทียบกับสิงคโปร์และฮ่องกงแล้ว ผู้ผลิตไทยก็มีเทคโนโลยีต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบ

หากมีการเปิดเสรีด้านการตลาด จะเห็นว่าเกือบเป็นไปไม่ได้สำหรับผู้ผลิตไทยที่จะแข่งขันในตลาดโลก ผู้บริโภคไทยจะได้รับประโยชน์จากราคาของเด็กเล่นที่ต่ำลงและคุณภาพที่สูงขึ้น การส่งออกของเด็กเล่นไทยจะลดลง และไทยจะมีการนำเข้าของเด็กเล่นจากจีน ฮ่องกง และสิงคโปร์เพิ่มขึ้น ประเทศไทยจะไม่ได้ประโยชน์จากการเปิดเสรีครั้งนี้ เนื่องจากภายใต้ระบบสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากร (GSP) ของสหรัฐอเมริกา การส่งออกของเด็กเล่นของไทยไปสหรัฐอเมริกา มีอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 0 อยู่แล้ว ขณะที่จีนซึ่งไม่ได้อยู่ภายใต้ระบบ GSP นี้จะได้รับประโยชน์จาก EVSL ในการส่งออกสู่ตลาดสหรัฐอเมริกา ซึ่งจะทำให้สินค้าของเด็กเล่นไทยในตลาดสหรัฐอเมริกาเสียเปรียบมากขึ้น

ดังที่กล่าวมาแล้วจากงานวิจัยผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีทั้งสองข้างต้น จะเห็นว่าเป็นการแสดงถึงผลกระทบในทิศทางที่เปลี่ยนแปลงแต่ไม่ได้แสดงปริมาณที่เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

และสำหรับงานวิจัยที่นอกจากจะมีการศึกษาถึงผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีที่แสดงทิศทางการเปลี่ยนแปลงแล้ว ยังศึกษาไปถึงปริมาณการเปลี่ยนแปลงด้วย คืองานวิจัยของขวัญใจ อรุณสมิทธิ นวลน้อย ตริรัตน์ และบังอร ทับทิมทอง (1995) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่องผลกระทบจากการจัดตั้งเศรษฐกิจเสรีอาเซียน เพื่อศึกษาผลกระทบทั้งทางตรง และทางอ้อม รวมทั้งการปรับตัวของระบบเศรษฐกิจภายในประเทศ โดยใช้แบบจำลองดุลยภาพครอบคลุม (Dynamic Computable General Equilibrium Model) ซึ่งวัดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปรับตัวของตัวแปรเศรษฐกิจทั้งหมด อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายจนกระทั่งระบบเศรษฐกิจเข้าสู่ดุลยภาพอีกครั้งหนึ่ง และในการวิจัยได้ทำการแบ่งอุตสาหกรรมในประเทศออกเป็น 70 อุตสาหกรรม โดยใช้ข้อมูลจากตารางบัญชีการผลิต-ผลผลิต(Input-Output Table) ในปี1990 มาพัฒนาเพื่อจัดทำฐานข้อมูลและในการวิจัยได้แบ่งผลกระทบออกเป็น 2 แบบ คือ

1.ผลกระทบที่เกิดจากประเทศไทยลดอัตราภาษีให้แก่ประเทศสมาชิกเขตการค้าเสรีอาเซียน โดยเรียกว่า ผลกระทบหลัก(Primary Impact)

2.ผลกระทบที่เกิดจากประเทศสมาชิกเขตการค้าอาเซียนลดอัตราภาษีให้แก่ประเทศไทย โดยเรียกว่า ผลกระทบรอง(Secondary Impact)

และเมื่อรวมผลกระทบทั้งสองข้างต้น เรียกว่า ผลกระทบรวม(Total Impact)

ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบรวมที่ได้แสดงถึงอุตสาหกรรม 10 อันดับแรก ที่ได้รับประโยชน์(Top Ten Industries) คือ อุตสาหกรรมการผลิตสี การผลิตเครื่องแต่งกายสำเร็จรูป การทอผ้า การผลิตโลหะ อโลหะ การผลิตเครื่องใช้พลาสติก การผลิตเครื่องจักร การผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า การผลิตแบตเตอรี่ การผลิตเครื่องจักรไฟฟ้า และการผลิตแก้ว ตามลำดับ

และสิบอุตสาหกรรมสุดท้ายที่สูญเสียประโยชน์ คือ อุตสาหกรรมการผลิตยางแผ่น การผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง การผลิตชา กาแฟ การสีข้าว การปลูกถั่ว การผลิตปุ๋ย ยาฆ่าแมลง การผลิตข้าวโพดคั่ว การเกษตรอื่นๆ การผลิตยา และการผลิตน้ำมันปาล์ม ตามลำดับ

ประกอบกับผลที่ได้จากการวิจัยฉบับนี้ ได้พบว่าประเทศไทยได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเสรีที่เกิดขึ้นกับระบบเศรษฐกิจไทยร้อยละ 3 ในช่วงเวลา 15 ปี โดยประเทศไทยจะได้รับผลประโยชน์จากการเปิดเสรีของตนเองมากกว่าที่หวังว่าจะได้ประโยชน์จากการเปิดเสรีของประเทศคู่ค้าในเขตการค้าเสรีอาเซียน เนื่องจากในระยะยาวการลดภาษีศุลกากรนำไปสู่การขยายตัวในการลงทุน ทำให้ผลกระทบในเชิงการแลกเปลี่ยนทางการค้าถูกท่วมทับด้วยผลกระทบในเชิงการขยายตัวที่มาจากการลงทุน

และนอกจากนี้ยังมีงานวิจัยอีกฉบับที่น่าสนใจ คือ งานวิจัยของ ขวัญใจ อรุณสมิทธิสุทธิพันธ์ จิราธิวัฒน์ ไพฑูรย์ วัฒนชุตติกุล และนวนลน้อย ตริรัตน์(1996) ซึ่งได้ทำการศึกษาแนวทางการปรับตัวของไทยในการเปิดการค้าเสรีเอเชีย-แปซิฟิก โดยการแบ่งอุตสาหกรรมในประเทศออกเป็น 28 อุตสาหกรรม โดยใช้แบบจำลองแคมแจมเป็นเครื่องมือ และได้ใช้การซิมิวเลชันแยกส่วน (Decomposed Simulation) มาเป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาในการเลือกว่าสินค้าใดควรนำมาใช้เป็นแนวทางในการเจรจา กล่าวคือ เป็นการมองผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการลดภาษีโดดของแต่ละรายการ

ผลการศึกษาพบว่า ผลกระทบของการเปิดเสรีเอเปคภายใต้แผนพื้นฐานนั้น ภาคเกษตรคือผู้ที่เสียเปรียบในระยะยาวเพราะได้รับผลประโยชน์น้อยมากจากการเปิดเสรี ข้ำเติมด้วยปัญหาทางด้านโครงสร้างทางอุปทาน(Supply constraint) ทำให้การขยายตัวไม่ทันกับความก้าวหน้าในภาคเศรษฐกิจอื่นๆ ความล่าช้าในการขยายตัวของภาคเกษตรอาจมีผลเชื่อมโยงถึงภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อการส่งออกของประเทศคือ อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ในระยะยาวผลประโยชน์ของการเปิดเสรีที่น่าพิจารณาคือ การขยายตัวในด้านการลงทุน ความเป็นพลวัตของผลกระทบในด้านนี้ทำให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ(GDP) สูงขึ้นร้อยละ 32 ในช่วงเวลา 25 ปี คิดเป็นอัตราเฉลี่ยต่อปีได้ถึง ร้อยละ 1.3 ซึ่งการศึกษานี้ตั้งบนข้อสมมุติที่ว่าไม่มีแหล่งเงินทุนเพียงพอที่จะก่อให้เกิดการขยายตัวดังกล่าว

ส่วนผลกระทบจากการเปิดเสรีเอเปคภายใต้แผนรุกคือ ฝ่ายไทยสามารถลดภาษีบางรายการให้เร็วขึ้นกว่าที่กำหนดไว้เบื้องต้นคือ ภายในปี 2010 ในการศึกษาได้ใช้แนวคิด Cost Oriented Plan (COP) เป็นข้อเสนอที่ให้มีการย่นระยะเวลาการลดภาษีสินค้าประเภทชิ้นส่วนและวัตถุดิบ สินค้าศักยภาพที่เข้าข่ายคือ เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย และเหล็ก และอีกแนวคิดหนึ่งคือ Investment Oriented Plan (IOP) เป็นข้อเสนอที่ให้มีการลดภาษีของสินค้าประเภททุน สินค้าศักยภาพที่เข้าข่ายคือ เครื่องจักร และอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า จากการวิเคราะห์พบว่าการเลือกใช้ Cost Oriented

Plan น่าจะเป็นสิ่งที่รอบคอบกว่าการใช้ Investment Oriented Plan เพราะปรากฏการณ์ของความเหลื่อมล้ำระหว่างภาคเศรษฐกิจมีน้อยกว่า สัดส่วนการผลิตที่ลดน้อยลงของภาคเกษตรรวมทั้งอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปเป็น -0.12% เมื่อเทียบกับตัวเลข -0.17% ภายใต้แผน Investment Oriented Plan และภาคอุตสาหกรรมที่ด้อยศักยภาพในการขยายตัวภายใต้แผนพื้นฐาน ก็อยู่ในฐานะที่ไม่ทรุดลงไปกว่าเดิม และมีการขยายตัวของการว่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าการขยายตัวทางเศรษฐกิจ(GDP) ทั้งนี้เพราะการลดภาษีของสินค้าในหมวดเคมีภัณฑ์ และปุ๋ย ให้ประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจประเภทแรงงานเข้มข้น(labour intensive) เช่น สิ่งทอ เครื่องหนัง และภาคเกษตรโดยรวม

งานวิจัยของผลกระทบของนโยบายการเปิดเสรีที่กล่าวมานั้นจะพบข้อสรุปที่เหมือนกัน คือ จะทำให้ประเทศไทยได้รับผลดีโดยรวมในระยะยาว และการเปลี่ยนแปลงรายรับภาษีจะเป็นไปในทางเดียวกับระดับอัตราภาษีที่ลดลง

องค์ประกอบการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปประกอบไปด้วย

บทที่ 1 กล่าวถึงความสำคัญของปัญหา นิยามการศึกษา วัตถุประสงค์การศึกษา ขอบเขตการศึกษา วิธีการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง องค์ประกอบการศึกษา และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

บทที่ 2 ศึกษาความเป็นมาของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย กรณีตัวอย่างอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปแปรรูป อุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยทางด้านการผลิต ด้านการจ้างงาน การค้าอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยกับเอเปค ตลอดจนมาตรการการกีดกันทางการค้าอาหารแปรรูป และนโยบายของรัฐเกี่ยวกับอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย

บทที่ 3 ศึกษาความเป็นมา แนวความคิด นโยบาย ที่เกี่ยวกับการเปิดเสรีการค้าเอเปค รวมถึงผลการประชุมเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป

บทที่ 4 ศึกษาลักษณะโครงสร้าง สมมติฐาน และฐานข้อมูลของแบบจำลองแคมเจม ที่ใช้ในการศึกษา

บทที่ 5 วิเคราะห์ผลกระทบของการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่มีต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทยและอุตสาหกรรมอื่นๆที่ติดในสิบอันดับแรก รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในตัวแปรเศรษฐกิจมหภาคของไทยโดยรวม

บทที่ 6 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมา แนวคิด และนโยบายจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป
2. ทำให้ทราบถึงผลกระทบจากการเปิดเสรีการค้าเอเปคของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปที่มีต่ออุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย รวมถึงผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจมหภาคของไทยโดยรวม
3. ทำให้ทราบแนวทางในการปรับตัวของอุตสาหกรรมอาหารแปรรูปไทย ให้สามารถเตรียมพร้อมต่อการแข่งขันที่จะรุนแรงมากขึ้นเมื่อการค้าเสรีมาถึง